

at der fandtes Varer, som ikke havde erlagt Consumtion, og som bleve fortærede, efterat Consumtionen var indført, og at, med Hensyn dertil burde Statskassen nu have dette Tab erstattet igjen, ved at Varer bleve fortærede, efterat Consumtionen var hævet, men som dog havde maattet erlægge Consumtionen tidligere, finder jeg ikke, at denne finansielle Ansværelse kan lade sig gjenneføre, idetmindste troer jeg ikke, at det er Hensigten med nærværende Lovforslag at indvinde et Tab, som Statskassen muligviis kan have havt for en 50 Aar. siden.

Ordføreren: Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at mine Ord ikke faldt saaledes, at det kan antages at have været min Mening, at Statskassen nu, skulde have Erstatning for Tabet, efterat Consumtionsafgiften er hævet. Jeg tillod mig kun at anføre, at den ærede Talers tidligere Uttringer røbede en mindre correct Opfattelse af hele Forholdet, og jeg troede at kunne oplyse dette ved at nævne de Forhold, som havde eksisteret tidligere ved Consumtionens Paalæggelse, sammenlignet med det, som nu vil finde Sted, efterat Consumtionen er eller vil blive ophævet.

Orsted: Jeg vil blot tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg, efter den ærede Ordførers Udtalelse, maa troe, at jeg har udtrykt mig i mit første Foredrag, som om Forslaget under Nr. 1 allerede var vedtaget ved den forrige Behandling, og at der nu kun var Spørgsmaal om en Ændring deraf. Det forholder sig ikke saaledes, men der blev udtalt Saameget til Fordeel derfor fra forskjellige Sider, at jeg antog, at derom var man enig, kun at en formelig Afstemning ikke fandt Sted. Da jeg har reist mig, maa jeg ikke undlade, i Anledning af den ærede Ordførers Bemærkninger, at erindre, at det er naturligt, at Staten ikke faaer en Skat, før den er udfreyet, men deraf følger ikke, at den skal oppebæres Skatten, efterat den er ophævet.

Stoleforstander Sørensen: Jeg kan ikke stemme for det af Udvalgets Majoritet stillede Ændringsforslag under Nr. 1, af forskjellige Grunde. Jeg skal naturligviis ikke indlade mig paa at søge at afgjøre, hvem der har Ret af de ærede Herrer, som stride om, naar Consumtionen er forfalden til Erlæggelse, enten

ved Vareindsørfelsen i Kjøbenhavn, eller, naar de i sin Tid forbruges, men imidlertid foreskommer det mig dog, at, dersom Consumtionen ikke skulde være forfalden til Erlæggelse til Statskassen, før Varerne forbruges, vilde det lede til ganske besynderlige Conseqventer, og det staaer heller ikke i Overensstemmelse med Toldlovgivningen, da denne ingenlunde siger, at de Varer, der ikke ere forbrugte, skulde have Consumtionen tilbage, men kun de Varer, der føres ud af Byen igjen til andre Steder. Naar det er blevet yttret, at man skulde søge at opgjøre Varebeholdningen i Kjøbenhavn før den sidste Tid, vilde det uden Tvivl lede til saadanne Misligheder, at det i og for sig vilde forbyde sig selv. Det vilde vist være ligesaa upraktisk, som den sidste Dag at udføre gjenem Kjøbenhavns Porte alle de consumtionsbare Varer, som endnu vare tilbage, og, naar endnu dertil kommer, at det muligt kunde lede til et meget betydeligt Tab for Finantskassen, saa forekommer det mig, af alle disse forskjellige Hensyn, at man ikke bør stemme for Udvalgets Fleertals Ændringsforslag til § 7.

Krabbe: Naar den ærede sidste Taler har yttret, at der i Forordningen af 1797 ikke er Tale om Consumtionsgodtgjørelse for andre Varer end dem, der ere bestemte til Udsørfelse, og ikke for de Varer, der kun ere bestemte til at forbruges, da ligger det naturligviis deri, at der ikke der var Tale om Consumtionens Ophævelse, — det er først nu, der bliver Spørgsmaal derom, — og der kunde da heller ikke reises det Spørgsmaal, om Godtgjørelsen skulde udbetales for de Varer, der blive paa Stedet, men ikke være forbrugte.

Funder: Da der allerede er talt Saameget, vil jeg ikke gjerne opholde det ærede Thing; men jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at der dog ikke kunde være tilstrækkelig Grund til at tiltræde de flere forskellige Ændringsforslag, som ere stillede af fem ærede Medlemmer af Thinget, og som gaae ud paa at restituere Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Thing. Grunden hertil skulde jo være den, at disse Forslag ere anseete for at være af mindre Bigtighed, og at man ikke gjerne vilde foranledige, at der gaaer en længere Tid hen end nødvendigt,